

Rune Lund (EL):

Jeg synes egentlig, det er lidt ærgerligt, at statsministeren ikke tager de europæiske befolkningers bekymring alvorligt. For det er da rigtigt nok, at EU-forfatningen nu er blevet kørt igennem forskellige nationale parlamenter, men der er f.eks. også lande, som ikke vil tillade, at der bliver afholdt folkeafstemninger. Det gælder f.eks. Sverige, hvor man ikke tør sende forfatningen til folkeafstemning, fordi man er bange for et nej. I Tyskland har vælgerne heller ikke haft mulighed for det.

Er det ikke noget, som bekymrer statsministeren, f.eks. at man på den måde kører et projekt hen over hovedet på befolkningerne i Europa uden at inddrage dem på en ordentlig måde? Bekymrer det ikke statsministeren, at fundamentet for EU på den måde bliver så utrolig skrøbeligt, at vi f.eks. fik et fransk nej her i søndags, og at vi med meget stor sandsynlighed får et hollandsk nej i dag ved folkeafstemningen i Holland?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, det er vigtigt, at EU-samarbejdet foregår i god og tæt overensstemmelse med det, der er befolkningernes ønsker. Det er også grunden til, at vi i Danmark har tradition for at holde folkeafstemning, når der er tale om større principielle spørgsmål vedrørende EU.

Det er der også andre lande der gør denne gang, men vi blander os fra dansk side ikke i, hvordan enkelte lande tilrettelægger deres egne demokratier og beslutningsprocesser. Det synes jeg ærlig talt heller ikke hr. Rune Lund skulle gøre. Jeg tror, at hr. Rune Lund meget ville have sig frabedt, hvis f.eks. franskmændene begyndte at blande sig i, hvordan vi gør det i Danmark, eller hvis tyskerne begyndte at blande sig i, hvordan vi gør det i Danmark.

I Danmark tilrettelægger vi det ud fra, hvad vi synes er det rigtige i Danmark, og det synes jeg også vi skal respektere at man gør i andre lande.

Kl. 13.05

Rune Lund (EL):

Jeg må konstatere, at statsministeren fuldstændig ignorerer den store folkelige modstand, der er mod EU-projektet over hele Europa, som resulterede i et nej i Frankrig i søndags, og som højst sandsynligt vil resultere i et nej i Holland i dag ved folkeafstemningen.

Vi kommer åbenbart ikke længere. Statsministeren vil gerne være med til at køre det hen over hovedet på de europæiske befolkninger, men det er der jo så ikke noget at gøre ved. Det resulterer bare i, at vi må stemme nej til EU-forfatningen herhjemme den 27. september, og vi håber på, at det også sker andre steder.

Men jeg har et andet spørgsmål, når nu vi ikke kommer videre med den her debat: Hvis afstemningen i Danmark gennemføres den 27. september og EU-forfatningen efterfølgende bliver lavet om, skal vi så have en ny folkeafstemning i Danmark?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den hypotetiske situation opstår ikke. Det har jeg redegjort for i går, nemlig at vi fra dansk side ønsker, at alle 25 lande skal have lov til at udtale sig om traktaten. Vi synes nemlig, at det er det demokratiske, altså at store og små lande er stillet ens, så det ikke kun er et stort land, der skal have lov at udtale sig. Det skal alle lande. Det skal vi også have lov til. Det er vores udgangspunkt.

Så må vi tage det derfra og se, om der er tilslutning til traktaten eller der ikke er. Men forudsætningen for, at vi kan gennemføre en folkeafstemning, er selvfølgelig, at der i EU-kredsen er fuldstændig opbakning til, at det, vi stemmer om, er den traktat, vi kender, hverken mere eller mindre.

Rune Lund (EL):

Mit sidste spørgsmål var i virkeligheden meget simpelt. Hvis vi stemmer om EU-forfatningen den 27. september og får et givet resultat og forfatningen derefter skulle blive lavet om, får vi så en afstemning til?

Statsministeren kan sagtens sige, at det er et hypotetisk spørgsmål, men det burde da være supernemt at sige: Selvfølgelig skal der da være en folkeafstemning til, hvis EU-forfatningen bliver lavet om.

Jeg kan slet ikke forstå, at statsministeren ikke bare her og nu kan garantere, at det selvfølgelig forholder sig sådan. For det er jo en anden forfatning, i det tilfælde at den bliver lavet om, og derfor bør der selvfølgelig være en folkeafstemning til, såfremt den situation skulle opstå.

Så kan vi ikke bare få en garanti fra statsministeren om, at selvfølgelig forholder det sig sådan: En ny folkeafstemning, hvis forfatningen bliver lavet om, selv om vi har stemt en gang allerede?